

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้นิทานเล่มเล็ก
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19

Development of Reading and Writing Skills for Synonyms by Using Small Tale Books for
Matthayomsuksa 1 Students at Pha-Inpluangwittaya School, Secondary Educational
Service Area Office 19

ธัญญา เทพตาแสง¹ มาริยา เกออินปาก² ศาริศา สุขคง² ณัฐรช จอมพารา²
E-mail Taptasang62@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและพัฒนาิทานเล่มเล็ก เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 9 คน ได้มาโดยการสุ่มเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) นิทานเล่มเล็ก จำนวน 5 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน และ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบปรนัยจำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 และการทดสอบค่า t-test แบบ Dependent sample

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการหาประสิทธิภาพนิทานเล่มเล็ก เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 มีคะแนนค่าประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 86/85$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง นิทานเล่มเล็ก

Abstract

The purposes of this research were: 1) to construct and develop of small tale books for development of reading and writing skills for synonyms. for matthayomsuksa 1 students at Pha-in Pluangwittaya school, Secondary Educational Service Area Office 19 to reach the criteria of 80/80 learning efficiency, 2) to compare the student's learning achievement between pre-test and post-test for for development of reading and writing skills for synonyms. by using small tale books for matthayomsuksa 1 students at Pha-in Pluangwittaya school, Secondary Educational Service Area Office 19. The sample were selected by purposive sampling totaling 9 students in Mathayomsuksa 1/1 students at Pha-in Pluangwittaya School who were studying in the 1st semester of academic year 2020. The instrument contained 3 types: 1) 5 small tale books, 2) 5 lesson plans, 3) 20 item of learning achievement test (4 multiple choices). The data obtained were analyze by using mean (\bar{X}), standard deviation (S.D), E_1/E_2 and dependent sample t-test.

The results of research were as follow:

1 นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

2 อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

1. The small tale books for development of reading and writing skills for Mathayomsuksa 1 Students at Pha-in Pluangwittaya School, The Secondary Educational Service Area Office 19 had efficiency in $E_1 / E_2 = 86/85$, that according to than the specified criterion of 80/80.
2. The student' learning achievement for Post-test were significantly higher than Pre-test at the .05 level with statistical significance.

Keywords: development of reading and writing skills for synonyms, small tale books

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษานั้นเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นทั้ง มวลประสบการณ์และเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างมนุษย์ ถ้าขาดสื่อสำคัญนี้แล้วมนุษย์คงไม่สามารถรวมกันเป็นสังคมได้ ทั้งนี้เพราะว่ามนุษย์เป็นสัตว์สังคม ซึ่งหมายความว่า มนุษย์ไม่อาจอยู่ อย่างโดดเดี่ยวได้แต่จะต้องติดต่อไปมาหาสู่กัน ต้องอยู่รวมเป็นหมู่เหล่า ภาษาที่ใช้กันก็จะเป็เครื่องมือสื่อสารสำคัญที่ทำให้สามารถเข้าใจกันและรับรู้ได้ด้วย เหตุนี้หากจะกล่าวว่ “ภาษาเป็นเครื่องมือของสังคม” ก็คงไม่ผิดสำหรับทักษะทางภาษาที่มนุษย์ชาติต่างๆ ใช้ติดต่อสื่อสารกัน หรือเรียกอีกอย่างก็คือ ภาษาศิลปะหรือศิลปะทางภาษานั้นเอง อันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน มนุษย์อาศัยทักษะทั้ง 4 ประการนี้สร้างเสริมสติปัญญาและความรู้สึกนึกคิด พัฒนาอาชีพและพัฒนาบุคลิก รวมทั้งสิ่งอื่นๆ อีกมากมายให้กับตนเองและสังคม ด้วยเหตุผลดังกล่าว ภาษาจึงมีบทบาทและความสำคัญต่อบุคคลทุกคนของทุกชาติ (วรรณิ โสภประยูร, 2553: 24)

ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย เรื่องคำพ้อง เป็นปัญหาสำคัญในระดับประถมศึกษาเพราะโดยธรรมชาติของภาษาไทยนั้น มีอักษรเป็นพยัญชนะ 44 ตัว แต่มีเสียงเพียง 20 เสียง ดังนั้นคำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่เขียนต่างกัน และมีความหมายต่างกัน จึงมีมากมายนักเรียนยังไม่สามารถแยกแยะด้วยวิจารณญาณได้ว่าควรเขียนคำนั้นอย่างไรจึงจะถูกต้งดั่งที่ เพียงจิต อึ้งโพธิ์ (2549: 61) ได้กล่าวไว้ว่านักเรียนยังมีความสับสนในการเรียนเรื่องคำพ้องซึ่งปัญหาการเรียนคำพ้องนี้หากครูละเลยไม่ได้แก้ไขตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ก็จะเป็นปัญหาสืบเนื่องมาถึงชั้นอุดมศึกษาและถือว่าเป็นปัญหาระดับชาติ

จากการที่ผู้วิจัยได้ฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา ได้ทำการเปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2561 เทียบกับปี 2562 พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยภาษาไทยในปีการศึกษา 2561 ร้อยละ 42.98 และปีการศึกษา 2562 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 40.58 ปัญหาที่สำคัญทางการอ่านและการเขียน คือ เด็กนักเรียนอ่านและเขียนคำพ้องไม่ถูกต้อง ไม่สามารถแยกชนิด ของคำพ้อง โดยเฉพาะคำพ้องความหมาย (คำไวพจน์) ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบการอ่านการเขียนและการแยกประเภทของคำพ้อง จากการทดสอบพบว่า “เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ทำแบบทดสอบการอ่านการเขียนและการแยกประเภทของคำพ้องไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน 9 คน สาเหตุมาจากนักเรียนไม่รู้คำศัพท์ เขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ไม่สามารถแยกได้ว่าคำใดคือคำพ้องชนิดใด

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาการอ่านและการเขียนคำพ้องได้ คือหนังสือนิทานเล่มเล็ก เป็นวิธีการหนึ่งที่จะสามารถแก้ปัญหาได้ ทั้งนี้เนื่องจากนิทานเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวและจะช่วยดึงดูดความสนใจของนักเรียนทำให้อ่านมากขึ้น ทำให้เกิดความสุขสนุกสนานในขณะที่เรียน สามารถนำหนังสือนิทานเล่มเล็กมาทบทวนเนื้อหาด้วยตนเองได้ และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน และการเขียนคำพ้องได้อย่างรวดเร็วโดยใช้เวลาอย่างจำกัด นำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันและใช้การอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ให้ประสบความสำเร็จต่อไป ดังที่ ยูนิย กอนพวง (2551:16) ได้ให้ความหมายว่า นิทานเป็นเรื่องราวที่เล่าต่อ ๆ กันมาหรือแต่งขึ้นใหม่เพื่อความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์และสอดแทรกความคิด พร้อมทั้งเป็นสื่อช่วยในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม เกิดการเรียนรู้จากเนื้อหาของนิทาน และปราณี ปริยาวิที (2551: 27-28) ได้กล่าวว่า นิทานมีคุณค่าและประโยชน์ คือ เป็นวิธีการให้ความรู้ที่จะทำให้เด็กสนใจเรียนรู้สามารถจดจำและกล้าแสดงออก ปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน แก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กจากตัวแบบในนิทานที่เด็กประทับใจ สร้างสมาธิ ผ่อนคลายอารมณ์ สร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างผู้เล่าและผู้ฟัง

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภา คำบุญลือ (2550) ที่ได้ศึกษาการสร้างชุดฝึกทักษะการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลลำปาง จังหวัดลำปาง ผลปรากฏว่า นักเรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับปาริชาติ แฉงบุตตา (2553) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้ชุดการสอนนิทานพื้นบ้าน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย

พบว่า 1) ชุดการสอนนิทานพื้นบ้านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้นร้อยละ 72.63 3) นักเรียนมีทักษะการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้ นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 เพื่อให้ให้นักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้องที่ดีขึ้น สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนานิทานเล่มเล็ก เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้ นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้ นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Pre - Experimental research) โดยใช้แบบแผนการทดลองเบื้องต้น (Pre - experimental design) แบบ One group pre-test post-test design กล่าวคือ มีกลุ่มทดลอง (N) 1 กลุ่ม และสังเกตผลสองครั้งคือ ก่อนทดลอง (O1) และหลังการทดลอง (O2) มุ่งเน้นการดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว แต่ดำเนินการสังเกตผู้เข้าร่วมทดลองก่อนและหลังการทดลอง (O1 และ O2) หลังจากนั้นจึงนำผลที่ได้จากการวัดหรือการสังเกตเปรียบเทียบกัน เพื่อทดสอบดูว่าแตกต่างกันหรือไม่ (ประสาธน์ เนื่องเฉลิม, 2556: 122)

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 9 คน ได้มาโดยการใช้เทคนิคการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 นิทานเล่มเล็ก เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้ นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ประกอบด้วยนิทานเล่มเล็ก จำนวน 5 เล่ม ดังนี้

- 3.1.1 หนังสือนิทานเล่มเล็กเล่มที่ 1 เรื่อง สิงโตเจ้าเล่ห์
- 3.1.2 หนังสือนิทานเล่มเล็กเล่มที่ 2 เรื่อง มือไม่สะอาดของข้าวหอม
- 3.1.3 หนังสือนิทานเล่มเล็กเล่มที่ 3 เรื่อง สิงโตแกกกับต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์
- 3.1.4 หนังสือนิทานเล่มเล็กเล่มที่ 4 เรื่อง หมาน้อยกับคนใจแคบ
- 3.1.5 หนังสือนิทานเล่มเล็กเล่มที่ 5 เรื่อง เจ้าหญิงบุปผากับเจ้าชายทินกร

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้ นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 จำนวน 5 แผน ได้แก่

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคำพ้อง
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำพ้องรูป
- 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง คำพ้องเสียง
- 4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คำพ้องรูปพ้องเสียง
- 5) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง คำพ้องความหมาย

โดยนิทานเล่มเล็กแต่ละเล่มจะใช้ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 5 แผน โดยแต่ละแผนใช้เวลาการสอนจำนวน 1 ชั่วโมง

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ได้แก่ ข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินการเก็บรวบรวม

ข้อมูลด้วยตนเอง โดยปฏิบัติขั้นตอน ดังนี้

4.1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre - test) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วเก็บรวบรวมผลการทดสอบไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์

4.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ผู้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ใช้เวลาสอนทั้งหมด 5 ชั่วโมง และบันทึกพฤติกรรมโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม และเก็บคะแนนจากแบบทดสอบนิทานเล่มเล็กที่สร้างขึ้นจำนวน 5 เล่ม

4.3 เมื่อสอนครบทั้ง 5 แผนแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบความรู้หลังเรียน (post - test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม แล้วตรวจนับคะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์

4.4 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งก่อนการทดลอง (pre - test) และหลังการทดลอง (post - test) ไปวิเคราะห์ค่าสถิติ

ผลการวิจัย

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของนิทานเล่มเล็ก เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของประสิทธิภาพของนิทานเล่มเล็ก เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (20)	คะแนนกระบวนการ						คะแนนหลังเรียน (20)	
		นิทานเล่ม 1 (10)	นิทานเล่ม 2 (10)	นิทานเล่ม 3 (10)	นิทานเล่ม 4 (10)	นิทานเล่ม 5 (10)	รวม (50)		
1	9	8	9	9	8	9	43	17	
2	4	8	9	9	8	8	42	18	
3	6	7	8	7	8	7	37	17	
4	6	8	8	7	7	8	38	17	
5	10	8	8	8	8	9	41	16	
6	10	9	7	8	8	9	41	19	
7	8	8	9	9	9	8	43	18	
8	8	9	9	9	7	7	41	19	
9	6	7	9	8	9	8	41	17	
รวม	67	72	76	76	72	73	367	158	
(\bar{X})	7.44	8.00	8.44	8.44	8.00	8.11	40.78	17.56	
(S.D.)	2.07	0.71	0.73	0.73	0.71	0.78	2.05	1.01	
ร้อยละ	45	80	90	90	80	90	86	85	
E_1/E_2	-	86/85							

จากตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของประสิทธิภาพของนิทานเล่มเล็ก เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 พบว่าคะแนน

กระบวนการระหว่างเรียน มีค่าร้อยละ 86 ($E_1 = 86$) ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าร้อยละ 85 ($E_2 = 85$) หรือ $E_1 = 86 / E_2 = 85$

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent sample t-test ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดค่า นัยทางสถิติไว้ที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19

การสอบ	N	\bar{X}	S.D.	df	t	p-values
ก่อนเรียน	9	7.44	2.07	8	-3.42	.00
หลังเรียน	9	17.56	1.01			

* $p < .05$

จากตาราง 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 พบว่าผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.44 ($\bar{X} = 7.44$, S.D. = 2.07) มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.56 ($\bar{X} = 17.56$, S.D. = 1.01) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของนิทานเล่มเล็ก เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 คะแนนกระบวนการมีค่าร้อยละ 86 ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าร้อยละ 85 หรือ $E_1/E_2 = 86/85$ แสดงให้เห็นว่าการทดสอบประสิทธิภาพของนิทานเล่มเล็ก เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องจาก หนังสือนิทานเล่มเล็ก เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 มีสีสันสดใส สดุดตา น่าสนใจ ดำเนินเนื้อหาด้วยภาพประกอบ ช่วยดึงดูดความสนใจและ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ให้มีเนื้อหาใกล้ตัวและสนใจให้ติดตามในการเรียนอยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยให้ ผู้เรียนเกิดความตื่นตัว สนใจที่อยากจะเรียนในเนื้อหาต่อไปซึ่งหนังสือนิทานเล่มเล็ก เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ที่เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้ยึดแนวคิดทฤษฎี ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มตั้งแต่การเลือกและ เรียบเรียงเนื้อหา การเรียนรู้ การศึกษาเอกสารหลักสูตร คู่มือครู และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนเรื่องคำพ้อง โดยใช้นิทานเล่มเล็ก ซึ่ง จะเห็นได้จากผลการประเมินค่าความ สอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ที่ประเมินค่าความสอดคล้องของนิทานในด้าน การจัดวาง ภาพ ขนาดของภาพ ความสวยงาม ความสัมพันธ์ต่อเนื้อของภาพ อีกทั้งมีคุณค่า ให้แง่คิดที่ดี ทั้งนี้ เนื่องจากนิทานที่ผู้วิจัยนำมา ดัดแปลง มีข้อคิด คติเตือนใจ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทางภาษา สอดคล้อง กับ สุกัญญา วันชนะ (2553: 38-39) กล่าวว่า การนำนิทานที่มี เนื้อหา สนุกสนานเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว เด็ก หรือเป็นเรื่องที่เด็กสนใจอยู่แล้ว มาแต่งและวาดภาพประกอบให้สวยงาม ใช้คำที่เหมาะสม อ่านง่าย มีความหมายที่ชัดเจน จะทำให้นักเรียนอ่านง่ายสนุกสนานและจดจำเรื่องราวต่างๆ ได้ดี รวมทั้ง เกริก ยूनพันธ์ (2543: 55-56) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเล่านิทาน ดังนี้ 1) ผู้ฟังจะเกิด ความรู้สึกอบอุ่นและใกล้ชิด เป็นกันเองกับผู้เล่า 2) เด็ก ๆ หรือผู้ฟัง จะเกิดความรู้สึกร่วมในขณะฟัง ทำให้เขาเกิดความเพลิดเพลินผ่อนคลายและสดชื่นแจ่มใส 3) เด็ก ๆ หรือผู้ฟังจะมีสมาธิหรือความเข้าใจ ที่มีระยะเวลาสั้นขึ้นหรือยาวขึ้น โดยเฉพาะผู้เล่าที่มีความสามารถในการตรงให้ผู้ฟังหรือเด็ก ๆ ใจจดจ่ออยู่กับเรื่องราวที่ผู้เล่าเล่าเรื่องที่ มีขนาดยาว 4) ผู้ฟังจะถูกกล่อมเกลียดด้วยนิทานที่มีเนื้อหา เสริมคุณธรรมและจริยธรรม ทำให้เด็ก ๆ และผู้ฟังเข้าใจในความดีและความงามยิ่งขึ้น 5) นิทานจะทำให้ผู้ฟังมีความละเอียดอ่อน รู้จักการรับและการให้มองโลกในแง่ดี 6) นิทานจะทำให้เด็ก ๆ หรือ ผู้ฟังใช้

กระบวนการคิดในการพิจารณาแก้ปัญหาได้ 7) นิทานสร้างความกล้าให้กับเด็กๆหรือผู้ฟังโดย การแสดงออกที่ผ่านกระบวนการคิดที่มีประสิทธิภาพ 8) เด็กๆ ผู้ฟังจะได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์และ สามารถประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้ 9) นิทานช่วยสร้างเสริมจินตนาการอันกว้างไกลไร้ขอบเขต ให้กับเด็กหรือผู้ฟัง 10) นิทานสามารถช่วยให้เด็กๆ และผู้ฟังได้รู้จักการใช้ภาษาที่ถูกต้อง การออกเสียง การกระดกนิ้ว ร เรือ และ ล ลิงได้อย่างถูกต้องและเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเยาวลักษณ์ สารโน (2550) ที่ได้ ศึกษา การใช้ชุดการสอนนิทานเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงราย เขต 3 พบว่า ชุดการสอนนิทานเป็นสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 84.72/91.03 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทาง สมมติที่ระดับ .01 ความคิดเห็นต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของกลุ่มทดลองดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิติตา ชัดตียะ (2551) ที่ ศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกทักษะประกอบนิทานอีสป ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านตานิ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสุรินทร์ เขต 3 พบว่า ชุดฝึกทักษะประกอบนิทานอีสป สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 81.96/83.02 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 ที่ว่า เพื่อสร้างและพัฒนา นิทานเล่มเล็ก เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 และเป็นไปตามตามสมมติฐานของการวิจัย ข้อที่ 1 ว่าผลการหาประสิทธิภาพของนิทานเล่มเล็ก เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 มีประสิทธิภาพ 80 / 80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.44 ($\bar{X} = 7.44$, S.D. = 2.07) ส่วนค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.56 ($\bar{X} = 17.56$, S.D. = 1.01) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นสูง ซึ่งเกิดจากผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร เพื่อวิเคราะห์มาตรฐานตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า ขั้นตอน วิธีการ สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามหลักการวัดและประเมินผล ผ่านการตรวจสอบและหาค่าความเชื่อมั่นจากผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มเป้าหมาย (Try out) โดยนำผลการทดลองมาหาคุณภาพของข้อสอบ หาค่าความยาก (p) มีค่าความยากง่ายที่ใช้ได้ อยู่ระหว่าง 0.50 – 0.67 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าอำนาจจำแนกที่ใช้ได้ อยู่ระหว่าง 0.33 – 0.67 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.69 ที่มีคุณภาพเหมาะสมกับผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งสอดคล้องกันระหว่างข้อสอบกับมาตรฐานและตัวชี้วัด จึงทำให้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีประสิทธิภาพในการทดสอบผู้เรียน ตลอดจนสามารถวัดพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างเที่ยงตรง ดังที่ กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 12) ได้กล่าวว่า การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด การพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ และเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ ภัทรา นิคมานนท์ (2532: 1) ได้ให้ความหมายของการวัดผล คือ การใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งที่จะค้นหาหรือตรวจสอบเพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งเป็นปริมาณหรือคุณภาพที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือคุณลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือแทนผลงานที่แต่ละคนแสดงออกมา

นอกจากนี้ ผลการวิจัยในครั้งนี้ยังสอดคล้องกับ นภา คำบุญถือ (2550: 64) ที่ได้ศึกษาการสร้างชุดฝึกทักษะการใช้นิทาน เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลลำปาง จังหวัดลำปาง ผลปรากฏว่า นักเรียนมี

คะแนนทดสอบหลังการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ซึ่งผู้วิจัยสร้าง และพัฒนาเครื่องมือที่เหมาะสมกับการวิจัยนี้ ได้แก่ หนังสือนิทานเล่มเล็ก แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เกี่ยวกับคำพ้องที่มีการสร้างและวัดผลอย่างเป็นระบบ ซึ่งบรรลุวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ที่ว่า เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 และบรรลุสมมติฐานข้อที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของนิทานเล่มเล็ก เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 พบว่า มีค่าประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 86/85$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน พบว่า มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง โดยใช้นิทานเล่มเล็ก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนผาอินทร์แปลงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 19 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการใช้นิทานเล่มเล็กนั้น ควรมีการศึกษาคำชี้แจงอย่างละเอียดเพื่อสะดวกในการนำไปใช้จัดการเรียนรู้
2. ควรเลือกเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับช่วงวัย ความต้องการของผู้เรียน และเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน
3. ควรเตรียมสื่อ อุปกรณ์ ให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำหนังสือนิทานเล่มเล็กไปใช้จัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้นไปได้โดยสามารถพัฒนานวัตกรรมในรูปแบบที่ยากขึ้น และมีเนื้อเรื่องร่วมสมัยมากขึ้นได้
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมการสอนอื่นๆ เช่น นอกจากนิทานเล่มเล็ก มาแก้ปัญหา เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้นิทานเล่มเล็กกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้อื่นๆ เช่น บทเรียนสำเร็จรูป ชุดแบบฝึกทักษะ และวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เกริก ยूनพันธ์. (2547). **การเล่านิทาน**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- นภา คำบุญลือ. (2550). **การใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลลำปาง จังหวัดลำปาง**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ประสาธา เนื่องเฉลิม. (2556). **วิจัยการเรียนรู้การสอน**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปาতিตตา ขัตติยะ. (2551). **ผลการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกทักษะประกอบนิทานอีสป ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านตานิ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสุรินทร์ เขต 3**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- ปารีชาติ แฉงบุตดา. (2553). **การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้ชุดการสอนนิทานพื้นบ้าน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เพียงจิต อังโพธิ์. (2549). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำป้องกันเสียงของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวังสะพุง จังหวัดเลย**. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ภัทรา นิคมานนท์. (2532). **การวัดผลการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ประสานการพิมพ์.
- ยุณีย์ กอนพวง. (2551). **การพัฒนาการจัดกิจกรรมเล่านิทานตามกระบวนการของคอลป์ที่เสริมสร้างวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เยาวลักษณ์ สาระโน. (2551). **การใช้ชุดการสอนนิทานเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านห้วยไคร้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2553). **เทคนิคการสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- สุกัญญา วันชนะ. (2553). **การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้หนังสือนิทานชาดกคำกลอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านกาศเมฆอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.